

דברים מרבותינו מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבדל"ח שליט"א

בענייני דיומא

רשכבה"ג מרן שליט"א בהספד בכולל מורשה ודעת על הגאון הגדול רבי שלמה אדלשטיין זצ"ל

מפאת שכלו לבחירת המעלה אשר היא כפי הבחירה והשכל לכן העיד הכתוב שלא היה כן, כי לא היה יוסף בכל המקומות ובכל הזמנים נער מהיר וזריז במעשיו, כי הוא היה פועל ההפכים כפי המקומות.

ר"ל בהיותו עם אחיו הבחורים היה נער ובהיותו אצל אביו הזקן היה בן זקונים הוא לו בשובה ונחת ומתינות כמנהג הזקנים וזה טעם כי בן זקונים הוא לו ר"ל עם בני בלהה ובני זלפה היה נער, ובערכו וישיבתו אצל אביו היה בן זקונים, ולפי שהיו פעולותיו משוערות כפי הזמן והמקומות נראה שהיה חכם בכל מעשיו ולכן אהב אותו אביו מכל בניו.

(ואולי) לזה כיון אונקלוס במה שתרגם ארי בר חכים הוא ליה שמצא בו אביו טעם זקנים לא טעם נערים שבנינם סתירה לרתיחת טבעם ומעוט התבוננותם בדרכי השכל היטיב לראות בפ"י הפסוק הזה באמת עכ"ל.

יראת השמים שלו הקודמת לחכמתו היתה ידועה ליודעיו ומכיריו ובפרט לאלו ששמעו את תפילתו שנאמרה ברגש רב שהיה ניכר איך הוא מרגיש וחש כל מילה ומילה היוצאת מפיו, ובעוד אופנים אחרים.

אך מי שהכירו בפנימיותו נוכח לראות שהוא מלא בירא"ש בכל מהותו ובכל אישיותו, יראת שמים פנימית מזוככת עמוקה שהנחתה אותו בכל אורחותיו. גם טוב לבו ופעולות החסד שעשה עם הבריות הן בגופו הן בממונו לשמח ולעודד נדכאי לב וחסרי ישע והכל בצורה טבעית. ובמיוחד הצטיין בענוותנותו שהיה מתידד עם כל הנקרה בדרכו בצורה נעימה ביותר ומדבר עמו בלשונו כקטן וכגדול, וכל סובביו ואלו שפגשוהו היו ששים ושמחים לשמוע ממנו אמרות ודברי חידוד בדרוש ובהלכה ובאגדה וכן מה ששמע בשם גדולי הדורות נ"ע.

גברא רבא אבדנו, גברא רבא, נפלא מאד, אבדנו כולנו, משפחתו הרוממה, קרוביו ידידיו מכריו ומוקיריו, כל בית ישראל, וקשה להתנחם בהעדרו מאתנו.

מן השמים ישלחו תנחומים לכל משפחתו הרוממה, הרבנית האלמנה שעמדה לימינו, צאצאיו, והנלוים עליהם, תלמידיו, מכריו ומוקיריו, יודעיו ומעריציו, ובנחמת ציון ננוחם כולנו. ובלצ"ג בב"א.

בסיום ההספד הוסיף רשכבה"ג: בהזמנות זו הנני לברך את נשיא הכוללים מיודעי הרב ר' דן גרטלר שליט"א שטרח לבנות את מבצר התורה הגדול הזה ולתחזק אותו באופן שוטף ופעיל. הקב"ה יעזרהו שימשיך הלאה והלאה ויזכה לרוות נחת מכל אשר לו לאוי"ט.

נתאספנו כאן לקשור הספד על האי גברא רבא ויקירא הגאון הגדול ואיש צדיק רב מעלה ר' שלמה אדלשטיין זכרונו לברכה לחיי העוה"ב, ידיד אמת היה לי הגאון ר' שלמה שנהניתי וזכיתי להתבשם מדברי תורתו הגותו ורעיונותיו שהיו מפליאים בעמקותם בישרותם,

ומעל לכל הובלט גודל היראת שמים שמהם נבעו כל שיחיו ודבריו, יראת שמים זכה מאד, יראת שמים שזכה לקבל מבייתו הגדול ומרבותיו הגדולים ז"ע.

מדי דברי עמו בכל הזדמנות היתה הרגשה מרוממת של מפגש עם אישיות נעלה מאד שמושגיו מרוממים והרגשותיו נעלות, וכל מפגש עמו הי' לכל מכיריו ומוקיריו לעונג רוחני מיוחד.

בספר קהלת יעקב לרבי ישראל יעקב אלגאזי מענה לשון לשון תורה כתב: הלך. לפעמים יתפרש בלשון התבוננות, כמו 'ויתהלך חנוך את האלהים' [בראשית ה, כב], 'אחרי ה' תלכו' [דברים יג, ה] שהזהיר על התבוננות באל יתברך. וכן בהפכו לרעה, כתיב [יחזקאל לג, לא] 'אחרי בצעם לבם הולך'. ובלשון המשנה פרק האומר [קידושין נח ע"ב] והלך וקדשה לעצמו. מאי הלך הלך ברמאות, ספר ערוגות הבושם. וזה טעם ז"ל שאמרו [תורת כהנים בחוקותי פרשתא א פיסקא א] 'אם בחוקותי תלכו' [ויקרא כו, ג] שתהיו עמלים בתורה, שדרשו תלכו מלשון התבוננות בעמלה של תורה עכ"ל.

הגאון רבי שלמה זצ"ל כל מי שהכירו ראה בו שהוא מלא התבוננות בכל ענין שבא אליו הן בתורה כפי שידוע לכל מכריו ובפרט במקום זה שבו הרביץ תורה בשנים האחרונות במשך שעות רבות כל יום, והן בהעמדת תלמידים שכ"כ היה מופלא ומופלג בזה בהתמסרותו להעמידם בקרן אורה בצורה המושלמת ביותר, והכל נעשה מתוך ראיית הנושא על כל פרטיו ובחינותיו הן במושכל והן במורגש ובלהט רוחני. וזכה מאד להעמיד מאות רבות של תלמידים מכל מיני חוגים מתוך אבחנה לגדלם בצורה המתאימה והמוצלחת ביותר לכל אחד לפי ענינו ומהלכו.

בפעמים הרבות ששוחחנו בדברי תורה נוכחתי באבחנה שלו ודיוק לשונות הראשונים ובפרט לשונות הרמב"ם שהתעסק בזה הרבה. וחושיו הלמדניים היו מיוחדים ואף מרשימים ביותר.

באברבנאל בראשית פרק לו כתב: ואמרו כי בן זקונים הוא לו ענינו שבעבור שלמעלה שבח הכתוב את יוסף שהיה משתדל זריז ומהיר במלאכתו משרת את בני בלהה ואת בני זלפה כדרך הנערים, והיה אפשר שיחשב לו זה בטבע יצירתו ומזגו ולא
